

то двига раздражителнѣж причинѣ на мърданіята, нѣ задръжа въ накытенѣж грамадж състояніето или реда на нѣчтата, което прощава на тая раздражителна причина да произвожда живы мърданія, когато тя дохожда да ся вмѣкне въ околныты сръднины?... Въ това обстоятелство, не става ли едно ново създаіе по-добрѣ отъ едно явно разсушеніе?“

Слѣдныты укривяванія сѣ по-правдоподобны отъ колкото здравы. Мы не можемъ да приедемъ что, въ състояніето на одушеніето или на литаргыята, сдървяваніето, едно органическо тѣло не ще бѣде нито мрътво нито живо. Нѣкои родове ся опиратъ на развалата по-лесно отъ колкото други. У зимныты животны, както у дивый плѣхъ, у ежа, у прилѣпа, много дѣйствія сѣ въспрѣны, нѣ животъ-тѣ си стои цѣль. У всеобщій рядъ, той е распрѣдѣленъ въ нѣкои мѣркъ и у всякаквы обстоятелства на различныты сѣщества отъ създаіето. Бюфонъ имаше правдж да сравнява растеніето на заспало животно; и, спорядъ Аристота, хранителната душа на растеніята не произвожда никакво мърданіе, зачтото тя е затынала въ едно истръпваніе отъ което ничто не може я извади.

Това щяше бѣде голѣма грѣшка да ся сравнява живность-та на нѣкои зърна и на нѣкои животны родове, на онызъ отъ чловѣка и отъ голѣмыты добытаци. Спаланцаній е доказалъ, че микроскопическыты животинкы траять не само на замръзваніето и на изсушеніето, нѣ что ся не боятъ още и отъ дѣйствіето на врѣлата вода и отъ онова на най-растлѣяната жарава.

„Спорядъ мене, казва Берардъ, едно голѣмо доказателство противо самотворный родъ на животинкыты произлазя отъ нѣкои-си образи, что сѣ оставили да раздѣлять тѣя сѣщества на родове и видове, както животныты, что происхождатъ отъ родители и на които родители имъ сѣ прѣдали своя образъ. Виждася, че самотворный родъ трѣбаше да ни покаже всякой день новы видове. Обаче, слѣдва тойзъ ученъ, стойность-та на това доказателство е смалена отъ това съгледваніе, что, въ червеи, *дѣто твърдѣ явно родъ-тѣ е самотворенъ*, чловѣкъ гледа произведеніето на сѣщити образи.“ Животинкыты сѣ распрѣснаты въ голѣмо количество изъ естество; чловѣкъ ги намира съ хыляды въ капка вода, въ най-малката чясть отъ въздуха, у вѣтрѣшность-та на вситы тѣла, и пакъ брой-тѣ на родовети е твърдѣ опрѣдѣленъ; до нынѣшныты броятъ осемъ хыляды фамиліи червеи. Постояното вѣденіе на сѣщити видове ся вижда прочее едно непрѣкословно доказателство противо самотворный имъ родъ. Истити видове ся намиратъ у животинкыты, по добра свѣсть не трѣба ли да заключи чловѣкъ, че самотворный родъ на тѣя животны е едно пусто-словіе? Ученити сѣ видѣли отъ тѣя животинкы яйчица да текжтъ съ кръвь-та; ти сѣ ги намѣрили съ хыляды въ дроба на жябыты и на различны рыбы. Кога ся вкарать въ тѣлото на чловѣка съ